ב"ה

עָלוֹן לִילְדֵי יִשְׂרָאֵל

שַׁבָּת פָּרָשַׁת תְּצַוֶּה תשפ"ו

גִּלָּיוֹן 343



הוֹלֵךְ בְּתֹם

לִצְחֹק עַל הָמָן

הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ גָּזַר, חֹק וְלֹא יַעֲבֹר, שֶׁכָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ צְרִיכִים לְהִשְׁתַּחֲוות לְהָמָן, וְהָעוֹבֵר עַל כָּךְ יֵעָנֵשׁ בְּחֻמְרָה. לַמְרוֹת גְּזֵרַת הַמֶּלֶךְ, מָרְדְּכַי הַיְּהוּדִי "לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה".

◆

כֵּיצַד נָהַג מָרְדְּכַי כַּאֲשֶׁר הָמָן עָבַר בָּרְחוֹב? אָנוּ עֲלוּלִים לַחֲשֹׁב שֶׁהוּא הִתְחַבֵּא וְהִתְחַמֵּק כְּדֵי שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְהִשְׁתַּחֲוות לָרָשָׁע... אַךְ הַתְּאוּר הַזֶּה מְפַסְפֵּס אֶת הַנְּקֻדָּה שֶׁל פּוּרִים!

כַּאֲשֶׁר מָרְדְּכַי רָאָה אֶת הָמָן מַגִּיעַ, הוּא חִיֵּךְ חִיּוּךְ רָחָב מֵאֹזֶן לְאֹזֶן... הוּא דָּאַג שֶׁכֻּלָּם יִרְאוּ שֶׁהוּא לֹא כּוֹרֵעַ וְלֹא מִשְׁתַּחֲוֶה לָרָשָׁע, אֶלָּא מְזַלְזֵל בּוֹ.

לָכֵן הָמָן כָּל כָּךְ כָּעַס. הַחִיּוּךְ שֶׁל מָרְדְּכַי פָּשׁוּט הוֹצִיא אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ...

◆

פּוּרִים הוּא חַג שֶׁל שִׂמְחָה וַהֲנָאָה, גַּם בִּמְסִירוּת נֶפֶשׁ שֶׁנִּדְרֶשֶׁת נֶגֶד הָרַע. מֵהַחַג אָנוּ לוֹמְדִים לַעֲבֹד אֶת ה' בְּכֵיף וּבְשִׂמְחָה, גַּם כְּשֶׁקָּשֶׁה לָנוּ.

בִּזְכוּת מְסִירוּת־הַנֶּפֶשׁ זָכִינוּ "אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הֵמָּה בְּשׂנְאֵיהֶם", וְכֵן תִּהְיֶה לָנוּ! פּוּרִים שָׂמֵחַ!

על פי 'מרבין בשמחה כל השנה', עמוד 104

שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ!



שֶׁלֹּא עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס

כְּדַאי לָשִׂים לֵב: הַמִּשְׁנָה לֹא אוֹמֶרֶת 'עַל מְנָת שֶׁלֹּא לְקַבֵּל פְּרָס', אֶלָּא "שֶׁלֹּא עַל מְנָת לְקַבֵּל פְּרָס".

כְּלוֹמַר, אֵין אִסּוּר לְקַבֵּל שָׂכָר עַל עֲבוֹדַת ה', אֶבָל תּוֹךְ כְּדֵי הָעֲבוֹדָה הָרֹאשׁ צָרִיךְ לִהְיוֹת מֻנָּח בָּעֲבוֹדָה עַצְמָהּ וְלֹא בַּשָּׂכָר.

על פי פרקי אבות, פרק א' משנה ג', וביאורי הרבי

הָעָלוֹן יו"ל ע"י יְשִׁיבַת **תֹּם וָדַעַת** בְּרַאשׁוּת הָרַב יִצְחָק גִּינְזְבּוּרְג / holechbetom@gmail.com



סִפּוּר חֲסִידִי

ר' חַיִּים קַנְיֶבְסְקִי | ט"ו אֲדָר תשפ"ה

פַּעַם בְּחֹל הַמּוֹעֵד שֶׁל אַחַד הַחַגִּים, רָצְתָה אִשְׁתּוֹ שֶׁל ר' חַיִּים קַנְיֶבְסְקִי לְטַיֵּל בְּגַן הַחַיּוֹת.

ר' חַיִּים לֹא רָצָה לָלֶכֶת עַל מְנַת שֶׁלֹּא לְבַטֵּל אֶת זְמַנּוֹ. כַּאֲשֶׁר שָׁמַע זֹאת הַחֲבֵרוּתָא שֶׁל ר' חַיִּים, נִסָּה לְשַׁכְנְעוֹ אוֹתוֹ וְאָמַר לוֹ: "כָּתוּב בַּהֲלָכָה שֶׁמִּי שֶׁרוֹאֶה קוֹף אוֹ פִּיל צָרִיךְ לְבָרֵךְ אֶת בִּרְכַּת 'מְשַׁנֶּה הַבְּרִיּוֹת'. אַתָּה לֹא רוֹצֶה לְבָרֵךְ אֶת הַבְּרָכָה הַזּוֹ?!"

ר' חַיִּים הִשְׁתַּכְנֵעַ, נָסַע עִם מִשְׁפַּחְתּוֹ לְגַן הַחַיּוֹת וּבֵרֵךְ עַל הַקּוֹף וְהַפִּיל.

בְּנוֹסָף, הָרַב נִצַּל אֶת הַסִּבּוּב בְּגַן הַחַיּוֹת כְּדֵי לְלַמֵּד אֶת יְלָדָיו הֵיכָן כָּל חַיָּה מְזְכֶּרֶת בַּתָּנָ"ךְ...

> "ר' חַיִּים הִשְׁתַּכְנֵעַ, נָסַע עִם מִשְׁפַּחְתּוֹ לְגַן הַחַיּוֹת"

על פי 'זכרונם לברכה' ליום ט"ו אדר

שְׁאֵלוֹת הַשָּׁבוּעַ

1. הַאִם מָרְדְּכַי הִתְחַבֵּא כְּדֵי שֶׁלֹּא יִרְאוּ שֶׁאֵינוֹ מִשְׁתַּחֲוֶה לְהָמָן?
2. מָה הַדָּגֵשׁ בַּהַדְרָכָה לַעֲבֹד "שֶׁלֹּא עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָס"?

אֶת הַתְּשׁוּבוֹת, בְּנוֹסָף לִכְתֹּבֶת בָּהּ אַתֶּם גָּרִים, יֵשׁ לִשְׁלוֹחַ בְּהוֹדָעָה לְמִסְפָּר **0565-768-054**, אוֹ לַדּוֹאַ"ל שֶׁל הָעָלוֹן. בְּעֶזְרַת ה', פַּעַם בְּחֹדֶשׁ תִּתְקַיֵּם הַגְרָלָה (בְּכָל שָׁבוּעַ צוֹבְרִים כַּרְטִיס נוֹסָף) עַל **מִשְׁחַק קֻפְסָא**, בֵּין הַפּוֹתְרִים נְכוֹנָה.

הַמּוֹכָר מֵהַחֲנוּת סָמַאר: בֵּית צִיּוֹן שׁוֹשַׁנָּה בּוּרְשְׁטִין

בְּדִיחַת קֶרֶשׁ

מִי שֶׁעוֹבֵד בַּאֲרִיזַת קִטְנִיּוֹת,
אוֹרֵז מֻלָּא אוֹרֶז מְלֵא?



עַד לְמַסִּירוּת נֶפֶשׁ



פֶּרֶק ד'

תַּקְצִיר: הַמּוֹרֶה הַזָּקֵן שֶׁל הַשַּׂר נָתַן לְרַבִּי יוֹסֵף יִצְחָק אֶת אִשּׁוּר הַכְּנִיסָה. לְבִנְיָן בּוֹ נִמְצָא מִשְׂרָדוֹ שֶׁל הַשַּׂר אַךְ לֹא מָצָא אֶת הַמִּשְׂרָד. לְמֵרוֹת הַסַּכָּנָה הַכְּרוּכָה בְּכָךְ, הוּא הֶחְלִיט לְשָׁאֹל מִישֶׁהוּ.

הָרַבִּי שָׁאַל אֶת אַחַד הַפְּקִידִים הֵיכָן חַדְרוֹ שֶׁל הַשַּׂר, וְהַפָּקִיד כִּוֵּן אוֹתוֹ.

הָרַבִּי הִתְקַדֵּם לְכִוּוּן הַחֶדֶר, וּלְפֶתַע הִבְחִין בַּשַּׂר יוֹצֵא מִמֶּנּוּ.

הָרַבִּי נִסָּה לִבְלֹט כַּמָּה שֶׁפָּחוֹת, כְּדֵי שֶׁהַשַּׂר לֹא יְגַלֶּה אוֹתוֹ...

זֶה עָבַד: הַשַּׂר הִמְשִׁיךְ בַּהֲלִיכָתוֹ וְלֹא שָׂם לֵב לָרַבִּי, וְהָרַבִּי הִצְלִיחַ לְהִכָּנֵס בְּמְהִירוּת לְחַדְרוֹ שֶׁל הַשַּׂר!

עַל הַשֻּׁלְחָן בַּחֶדֶר הָיוּ מֻנָּחוֹת שְׁתֵּי חוֹתָמוֹת – חוֹתֶמֶת אַחַת עִם הַכִּתוּב "נִפְסָל" וְחוֹתֶמֶת שְׁנִיָּה עִם הַכִּתוּב "מְאֻשָּׁר". עִם חוֹתָמוֹת אֵלּוּ הָיָה חוֹתֵם הַשַּׂר עַל הַצָּעוֹת הַחֹק שֶׁנָּתְנוּ לוֹ.

הָרַבִּי שָׂם לֵב שֶׁעַל יַד הַשֻּׁלְחָן יָשְׁנָן שָׁלֹשׁ מְגִרוֹת: הָרִאשׁוֹנָה עִם חֻקִּים שֶׁאֻשְּׁרוּ, הַשְּׁנִיָּה עִם חֻקִּים שֶׁנִּפְסְלוּ, וְהַשְּׁלִישִׁית עִם חֻקִּים שֶׁעוֹד לֹא נָחְתְּמוּ...

הָרַבִּי הֵחֵל לְחַפֵּשׂ בַּמְּגֵרָה הַשְּׁלִישִׁית הַיֵּטֵב, עַד שֶׁמָּצָא אֶת הַחֹק עַל הַחִנּוּךְ הַיְּהוּדִי. הָרַבִּי נָטַל אֶת הַחוֹתֶמֶת עִם הַכִּתוּב "פָּסוּל", חָתַם עַל הַחֹק וְהִכְנִיס אוֹתוֹ בְּזְרִיזוּת אֶל הַמְּגֵרָה הַשְּׁנִיָּה...

הָרַבִּי הִסְפִּיק לְבַצַּע אֶת הַפְּעֻלָּה וְלָצֵאת מֵהַחֶדֶר לִפְנֵי שֶׁהַשַּׂר חָזַר – וְכָךְ הִתְבַּטְּלָה הַגְּזֵרָה!

סוֹף!

מִסְפָּרִים אֲטוֹמִיִּים

353

לֵב שָׁמֵחַ, לְלֹא כָּל כַּעַס אוֹ מַחֲשָׁבָה רָעָה, מֵבִיא רְפוּאָה לְכָל הַגּוּף. כָּךְ אוֹמֵר הַפָּסוּק: "חַיֵּי בָשָׂרִים **לֵב מַרְפֵּא**", כְּשֶׁאָדָם חַי וְשָׂמֵחַ כָּל גּוּפוֹ מִתְרַפֵּא.

רֶמֶז יְפֵהפֶה: "**לֵב מַרְפֵּא**" בְּגִימַטְרִיָּא "**שִׂמְחָה**".

על פי 'מרבין בשמחה כל השנה' חלק ב', עמוד 11

ה' אוהבה צדיקים

הַ'פְּנֵי מְנַחֵם' מִגּוּר

רַבִּי פִּינְחָס מְנַחֵם אַלְתֵּר

תַּאֲרִיךְ לֵדָה: כ"א תַּמּוּז תרפ"ו.

תַּאֲרִיךְ פְּטִירָה: ט"ז אֱדָר תשנ"ו.

תּוֹלְדוֹת חַיָּיו: רַבִּי פִּנְחָס מְנַחֵם אַלְתֵּר, נוֹלַד בְּפוֹלִין לְאָבִיו, רַבִּי אַבְרָהָם מָרְדְּכַי אַלְתֵּר, הָאַדְמוֹ"ר הַ'אִמְרֵי אֱמֶת' מִגּוּר.

לְאַחַר תְּחִלַּת הַשּׁוֹאָה הִצְלִיחַ לִבְרֹחַ עִם אָבִיו לְאֶמְרִיקָה, מִשָּׁם עָלוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהִתְגּוֹרֵר בִּירוּשָׁלַיִם.

בִּשְׁנַת תשי"ז מָנָה לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שֶׁהֵקִים אָחִיו הַ'בֵּית יִשְׂרָאֵל' מִגּוּר.

בִּשְׁנַת תשנ"ב נִפְטַר אָחִיו, רַבִּי שִׁמְחָה בּוּנֶם אַלְתֵּר, וְרַבִּי פִּנְחָס מְנַחֵם קִבֵּל אֶת הָאַדְמוֹ"רוּת.

הִתְנַגֵּד מְאֹד לְ'הֶסְכֵּמֵי אוֹסְלוֹ', שֶׁגָּרְמוּ לְהַמּוֹן פִּגּוּעִים.

מִסֶּפֶר שֵׁעִם רְבוֹת הַפִּגּוּעִים, קִבֵּל עַל עַצְמוֹ לְהִסְתַּלֵּק וְלִהְיוֹת 'קָרְבָּן צִבּוּר'. וְאָכֵן, לְאַחַר פְּטִירָתוֹ נִפְסְקוּ הַפִּגּוּעִים.



הַכְּנִיסָה לְצִיּוּנוֹ שֶׁל הַ'פְּנֵי מְנַחֵם' בִּירוּשָׁלַיִם

פְּתִיחָה

עַל מָרְדְּכַי שֶׁהוּא הָיָה "אִישׁ יְהוּדִי". חַז"ל מַסְבִּירִים שֶׁיְּהוּדִי הוּא אֶחָד שֶׁלֹּא מוֹכֵן בְּשׁוּם אֹפֶן לוֹמַר שֶׁעֲבוֹדָה זָרָה הִיא אֱמֶת.

הָמָן רָצָה "לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים" – כְּלוֹמַר, הוּא לֹא הָיָה מוֹכָן שֶׁיִּהְיוּ אֲנָשִׁים שֶׁכּוֹפְרִים בַּעֲבוֹדָה זָרָה.

חַז"ל מְלַמְּדִים שֶׁאִם אֲפִלּוּ יְהוּדִי אֶחָד הָיָה נִכְנָע לַעֲבוֹדָה זָרָה וּמֵמִיר אֶת דָּתוֹ, חָלִילָה, הוּא הָיָה נִצָּל מֵהַמָּוֶת שֶׁגָּזַר הָמָן עַל הַיְּהוּדִים, אֲבָל לַמְרוֹת זֹאת אַף אֶחָד לֹא הָיָה מוֹכָן לַעֲשׂוֹת זֹאת – כֻּלָּם הָיוּ 'יְהוּדִים' אֲמִתִּיִּים, כָּפְרוּ בַּעֲבוֹדָה זָרָה וְלֹא הָיוּ מוּכָנִים לְהִכָּנַע לָהּ.



על פי דברי ה'פני מנחם' בספרו 'פנינים